7de Jaargang. Curacao den 10n Mei 1890 No 332

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De inneming van Afrika.

—o—

Een der redenen, waarom de Conferentie over den slavenhandel, die nog altijd te Brussel voortduurt, tot heden toe zoo weinig tot stand bracht, is deze, dat er met de uiterste voorzichtigheid moet worden te werk gegaan, om een conflict ter vermijden tusschen de Mogendheden, die een gedeelte van Afrika in bezit hebben.

Inderdaad zijn de Regeeringen in Europa op dit punt zeer prikkelbaar, en indien er iets is, dat den vrede bedreigt, dan is het Afrika. Vooral tusschen Engeland en Duitschland zou door een geringe onvoorzichtigheid de goede verstandhouding licht kunnen verstoord worden. Dit geven de laatste bladen, die uit Europa ontvangen werden, niet onduidelijk en ook niet zonder bezorgdheid te kennen. Zij wijzen daarbij op de politiek van Bismarck, die bovenal den vrede zocht te bewaren.

Toen in 1884 Duitschland zijn koloniale verovering begon, ging er een rilling door Londen. Bismarck hield niet van de Engelschen. Hij scheen voornemens het woord tot waarheid te maken, dat men hem in den mond legt: "Engeland is tot het hoogste punt van zijn zee- en koloniale macht gestegen. Het is tijd dat het, evenals Venetië, voor jeugdiger krachten wijkt." Geheel het duitsche volk, maar vooral de mannen van handel en industrie deelden de heerschzuchtige plannen van den Kanselier. Alleen het Centrum vreesde; het had bezwaren, die wellicht ook de bezwaren van Bismarck zelve zouden zijn. En na verloop van weinige maanden sloeg den ijzeren kanselier de vrees om het hart.

Rusland versterkte zich; Frankrijk richtte zich op van zijn val. Nu met Engeland te breken, dat zou zijn in de kaart der vijanden spelen en wellicht zijn levensarbeid in gevaar brengen. Hij trad terug. Toen begon er een diplomatiek verkeer tusschen Londen en Berlijn zonder einde. Herbert Bismarck was aanhoudend op reis. Pruisen offerde bijna zijn ontluikende kolonie op om het *statu quo* in Europa te handhaven. Als een wijze en voorzichtige berekenaar wenschte Bismarck zijn terrein liever met een ondoordringbaren muur te omringen, dan het te vergrooten.

Zoo heeft hij vijf jaren lang den vrede bewaard, die, nu hij niet meer in zijn vertrouwde handen berust, lichter zou kunnen verstoord worden.

De overgang van Emin Pasja in duitschen staatsdienst, en zijn verhouding tot Stanley is hiermiet zonder beteekenis.

Zij maakt het voorwerp uit van allerlei berichten en beschouwingen in de dagbladen, en naar gelang deze of op Engelands of op Duitschlands hand zijn, worden beurtelings Stanley en Emin hemelhoog geprezen of fel over den hekel gehaald.

De verbittering te Londen tegen Emin Pasja is steeds stijgende. Het schijnt gebleken te zijn dat hij na zijn herstel zich niet eens de moeite gegeven heeft Stanley te schrijven of zelfs een dankbetuiging te richten tot Dr. Parke, die hem verpleegd had. Ook de regeering van Egypte moet er weinig over gesticht zijn dat Emin niet naar Cairo wil komen om haar te bedanken, terwijl zij voor 10.000 pond sterling heeft bijgedragen in de kosten der expeditie om hem te verlossen.

De *Times* verneemt daarbij, dat het gebleken is, hoe de Duitsche Oost-Afrika-maatschappij geholpen heeft bij het opstellen van Emin's proclamatie tegen Stanley en den Britschen vertegenwoordiger te Zanzibar.

Van de anderen kant zijn zeer belangrijke onthullingen gedaan door den missionaris pater Schijnse, die indertijd het grootste deel van den terugweg naar de kust gezamenlijk met Emin en Stanley heeft afgelegd. ZEerw. heeft een geschrift in het licht gegeven, waarin voor het eerst zonder achterhoudendheid het oordeel van Emin Pasja over Stanley's expeditie wordt bekend gemaakt. Pater Schijnse vertelt namelijk: Ik kenvelde gedurende het grootste gedeelte van den tocht met Emin Pasja, die van het eigenlijke doel van Stanley's expeditie volstrekt geen geheim maakte. Hoe zou een schotsch koopman (Mac Kinnon, die veel geld gaf voor de onderneming van den Engelschman) op eens op het denkbeeld zijn gekomen, belangrijke sommen aan te wenden ten einde een Egyptischen ambtenaar op te sporen, dien hij tot hiertoe misschien niet eens bij name kende? Deze expeditie gold niet zoozeer Emin Pasja als wel zijn provincie en zijn ivoor. Waren de omstandigheden gebleven zooals zij waren, dan zouden de in Wadelai liggende 4000 centenaars ivoor de kosten der expeditie rijkelijk hebben gedekt en jaren lang in alle behoeften voorzien hebben. Middelerwijl zou Emin nieuws ivoor hebben verzameld, men zou een aardige, provincie kosteloos hebben geannexeerd en de middelen daaruit getrokken om ze met Mombasa in verbinding te brengen. Wanneer men Emin van proviand voorzag, zou hij ook zijn invloed en zijn kennis van het land in dienst van zijn bevrijders stellen, en alles ware dan een verongelukte koopmansspeculatie geworden.

"Ik ben de heeren recht dankbaar voor voor hetgeen zij voor mij gedaan hebben," dus moet Emin hebben gezegd, "maar het einddoel der expeditie was mij reeds duidelijk geworden, toen ik met Stanley mijn eerste gesprek had gevoerd. Al deed hij mij geen rechtstreeksche voorstellen, zoo voelde ik toch dadelijk, dat er iets anders achter stak dan de eenvoudige wensch om den Egyptischen beambte er vandaan te halen."

Onder Stanley's eigen lieden was dezelfde meening verspreid. Bij ons veelvuldig verkeer, zegt pater Schijnse, met de officieren der expeditie lekte veel uit, dat duidelijk aan het licht bracht wat het doel der expeditie was. Naar den uiterlijken schijn, ja, is zij gelukt en zal zij ook in Europa gevierd worden, maar in werkelijkheid zijn de helden der expeditie zeer ontevreden over de resultaten en komen zij daarvoor ook thans uit. Velen zijn gestorven, belangrijke sommen gelds zijn besteed, twee en een half jaar hebben wij in ellende geleefd—zoo klagen zij — en wat is bereikt? Wij brengen een aantal onnutte, verwilde Egyptische schrijvers, joden, Grieken en Turken uit het binnenland, die ons daarvoor niet eens dankbaar zijn. Casati zelfs was de moeite niet waard, want hij is Mehenri geworden. Men had er op gerekend in Emin een soldaat te vinden aan de spits van 2000 gedisciplineerde manschappen, die men slechts van leeftocht behoefde te voorzien om zich het bezit der evenaarsprovincies voor Engeland te verzekeren en zich met behulp zijner bajonetten een weg naar Mombasa te openen. Daar dit niet gelukt is, is men ontevreden. Emin zelf is menschenkenner genoeg om zich over de ware beweegredenen der expeditie geen illusies te maken.

Bij zulk ontsluiringen laat het zich gemakkelijk begrijpen, welk onweer er in de Engelsche pers is losgebarsten. Niet alleen is Engeland in deze onderneming niet geslaagd, maar als om wraak te nemen keert Emin terug in den naam en ten voordeele van Duitschland.

Het moge echter bij een onweer in de bladen alleen blijven en de europeesche Mogendheden, die Afrika bezet houden, niet door afwijken van het groote doel dat zij zich voorstellen: christendom en beschaving brengen in Afrika.

—o—

JULES SIMON

over zijn verblijf in Berlijn.

Jules Simon is op den dag van zijne terugkomst uit Berlijn geïnterviewd door zestien verslaggevers van dagbladen. De meesten schijnen zich met een zeer kort onderhoud tevreden hebben moeten stellen. De *Temps*, de *Figaro* en andere bladen van beteekenis gaven breedvoerige verslagen van hetgeen Simon omtrent de conferentie, Bismarck en den keizer mededeelde. Over zijne ontmoeting met Bismarck, dien Simon voor 't eerst zag, worden o. a. de volgende bijzonderheden door de *Figaro* vermeld. De prins kwam, vergezeld van een paar groote doggen naar hem toe en zeide: „Ik zal mij zelf maar voorstellen; ik ben prins Bismarck." Daarop was

---

FEUILLETON.

Di cuater mandamiento.

1343.

Continuación.

Sin embargo no tabata fácil di lográ e fin ayl, pa motiboe koe semper el a profesá Eleonora un amor sincero, i él a defendé dureza di su exhortación i simpleza di su virtudnan doméstica, bisando koe su esposa a recibi un educación exageradamente religiosa. Ta incontestable koe Reijnoud, disfrutando di placernan inmoral, tabata haci menos caso di su esposa; ta verdad koe awor él tabata proporcionéle grandi tristeza i amargo sufrimiento; ma con toer él no por a resolvé di alehá e senjora fó di corte, no solamente pasobra él tabata intimamente convencí di su innocencia ma tambe pa motiboe koe él tabatin grandi temor di su cunjá, e rei di Inglaterra.

Ma un alma criminal no ta retrocedé pa nada koe por bin strobéle den su acción culpable, i coe frecuencia él sabi di empleá cierta malicia infernal, afin di vencé toer dificultad, ó e mes contratiempo sabi també di animéle ainda más, pa él demoestrá grandeza i forza di su perversidad. Coe palabra i chanza amarga e amigonan dje duque tabata tratá virtudnan femenil, i nan tabata expresá algun bë di un manera irrespetuosa, koe ningún otro obheto sino pa ofende e duquesa. Además di toer esai, mientras e cortesanonan tabata ponderá beljeza i hermosura exterior di muchoe muhé koe lo a deseá di disfrutá dje placernan di corte, nan tabata haci bofón dje poca boniteza koe Eleonora a recibi di naturaleza. Nan tabata pintá e duque coe color di mas biboe e cuadronan encantador di luho i gozo di algún corte corrompido; nan tabata gabéle ánimo di mucho principe koe tabata considerá nan mes superior na toer cos i koe no tabata haci ningún caso ni di honor ni di obligación, basta noema koe nan arrastrá un vida voluptuosa; nan tabata yamá su continua atención riba e grandisima necesidad di ciegá vista di pueblo coe su magnificencia i su grandeza. I di asina manera nan a pagá den corazón di Reijnoud e ultimo vonki di amor sagrado, inspirando na su lugar den dje alma pervertida fuego impuro di un inclinación perniciosa i destructora. Su ambición i su deseo di placer tabata birá cada dia más fuerte, i no tabata falta sino un pretexto pa sirbi di capa, afin di alehá e duquesa fó di corte, pa koe nan por entregá nan libremente na toer clase di libertinahe.

E pretexto tabata haya bien pronto. Un dje cortesanonan sin berguenza a haci e proposición infernal pa él bisa koe Eleonora tin lepra; i como lepra, según leinan eclesiastico i civil na vigor, tabata un deshonra i él mester tabata separá di toer hende, nan lo por a manda e duquesa bai sin ningún temor, si acaso ser declará koe él ta padecé e enfermedad desgraciada ayl. E proposición tabata aceptá coe alegría i por fin Reijnoud a ponéle na práctica.

Eleonora anto, acompanjá di su jioenan, mester abandoná corte di Arnhem, sin por a ni yegá cerca su esposo pa él demoestrá e calumnia i pa él protestá solemnemente contra e inhusticia cruel. Reijnoud tabata temé i presencia i forza di virtud i di inocencia di su esposa, i él a doenéle quinta di Rozendaal pa él bai biba.

E duque di Gelre no por a violá di cuater mandamjento ainda más; — él a persegui su tata ancizno, él a haciéle guerra i él a largá i pereсé den prisión; él a desheredá su cuater jioenan muhé di nan derecho, él a hortá toer nan bien; él a calumniá su esposa i él a bant él i su jioenan...............

II

Quinta di Rozendaal tabata respirá vida i alegria. Ja solo a recorré mitar di su carrera diaria i él tabata derramá su rayonan vivicador ariba mondi i coenucoenan. Suela tabata cubrí di un cama verde di yerba, coroná coe un infinidad di flor hermosa. Un linea recta di paloe di maisji color di oro tabata dobla bao di peso di nan tapusji cargá; e aplocnan grandi cantoe di

een zeer aangenaam en ongedwongen onderhoud gevolgd. Op den dag, waarop het ontslag van den Rijkskanselier door den keizer was aangenomen, dineerde de Fransche delegatie „en petit comité” bij Bismarck. Deze was zeer kalm, maakte plannen voor de toekomst, en scheen ingenomen te zijn met het vooruitzicht op een rentenierslevent je. „Ik heb fortuin,” zeide hij, „ik bezit 20.000 bunders bosch; het wordt tijd, dat ik mij met al deze dingen ga bezig houden.”

Ook met den keizer was de Fransche staatsman herhaaldelijk in aanraking gekomen. Hij was zeer getroffen door de zekerheid en den omvang der kennis van den jongen souverein. Over alle punten van het programma der conferentie had de keizer, op het diner, door hem aan de gedelegeerden aangeboden, en waarbij Jules Simon aan zijne rechhand zat, met de meeste levendigheid en met eene zekere gemeenzaamheid persoonlijke en soms zeer opmerkelijke meeningen uitgesproken, alles in uitmuntend Fransch. „De keizer van Duitschland,” zeide Jules Simon, „moet in de laatste maanden zeer veranderd zijn, of men heeft hem ons zeer verkeerd voorgesteld.”

Toen bij de laatste ontvangst ten hove de keizer bemerkte, dat Jules Simon (het was reeds elf uur geworden) er wat vermoeid uitzag, ging hij tot hem om hem aan te raden, spoedig te gaan slapen. En toen de Fransche gedelegeerde eenige tegenwerpingen maakte, herhaalde de Keizer: „Neen, neen, ge moet gaan slapen. Ik wil u niet ziek naar Parijs terugzenden.”

De buitengewone onderscheiding, die Jules Simon van de zijde der Duitsche autoriteiten mocht ontvangen, heeft den Franschen nationalen trots gestreeld en te gelijk eene zekere wilwillende stemming in het leven geroepen, zeer verschillend van den toon, waarop gewoonlijk over Duitschland en de Duitsche regeering wordt gesproken. „Men heeft ons met zooveel voorkomendheid en hartelijkheid ontvangen als wij slechts maar konden wenschen,” zeide Jules Simon. „Het zou een onrechtvaardigheid zijn, als wij dit niet erkenden.”

Van de conferentie zelve getuigde hij, dat zij, al zou zij geen rechtstreeksche gevolgen hebben, toch niet onnut zou zijn geweest. „Gij weet, hoe ik over de daar behandelde vraagtukken denk; het zijn de ernstigste ter wereld. Niet slechts zijn zij onafscheidelijk verbonden met den voorspoed der natiën, maar het leven der volkeren, de toekomst der rassen hangen af van het lot, dat onze wetten aan de vrouw en aan het kind zal schenken. Ik weet wel, dat eene wettelijke regeling, van een zuiver economisch standpunt beschouwd, met onvermijdelijke opofferingen zal gepaard gaan; maar juist daaruit volgt, hoe belangrijk het is, dat, op sommige punten althans, eene internationale overeenstemming tot stand kome. Al onderstelt men; dat de Berlijnsche conferentie geen ander gevolg heeft gehad, dan de aandacht van gansch Europa voor deze vraagtukken te eischen, en te bewijzen, dat er geen dringender en hooger bestaan, dan kunnen reeds, naar het mij voorkomt, de wijsgeeren zich voldaan verklaren. Daarom is in mijne oogen het congres, wat ook ook de sceptici mogen zeggen, het begin van een nieuw tijdperk.”

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Volgens het te voren bepaalde ceremonieel heeft de H. E. G. Heer C. A. Barge ll. Dinsdagmorgen de waardigheid aanvaard van Gouverneur der Kolonie Curaçao en bijbehoorende eilanden.

Een ontzaglijke menigte volks, die echter een volkomen orde bewaarde, was van verre van deze plechtigheid getuige, terwijl menig particulier die aan de zijde der autoriteiten ambtenaren enz. op het Raadhuis zelve mocht bijwonen. Deze laatsten hadden dan ook het genoegen het woord op te vangen, dat de nieuwe Gouverneur na het afleggen van den eed van trouw tot de leden van den Raad sprak:

Mijne Heeren,

Nu ik op het punt sta, de vereerende taak mij door den Koning opgedragen te aanvaarden en het groote gewicht dier taak ten volle gevoel,— is het mij eene behoette met vol vertrouwen Uwe medewerking in te roepen.

Wij staan niet vreemd tegenover elkander.

Uit Uw midden werd ik door 's Konings vertrouwen tot deze plaats opgeroepen. Jaren lang reeds had ik het voorrecht met U hier in het belang der kolonie Curaçao werkzaam te zijn. Moge die samenwerking bij U de overtuiging hebben gevestigd, dat dit belang mij ten zeerste ter harte gaat en mij in al mijne handelingen als Gouverneur zal leiden, — evenals zij mij het bewijs heeft geleverd van Uwe toewijding aan de algemeene zaak, en Uwe bereidvaardigheid om wat in Uw oogen goed en nuttig is te helpen tot stand brengen!

Dan zal dat onderling vertrouwen er niet weinig toe kunnen bijdragen om onze gezamenlijke werkzaamheden met Gods zegen, vruchtbaar te doen zijn voor het welzijn der aan mijn bestuur toevertrouwde kolonie!

Ik verklaar het bestuur over de kolonie Curaçao te aanvaarden!

Door den Onder-Voorzitter werd daarna de volgende toespraak tot den Gouverneur gericht:

Het zij mij vergund, Hoogedelgestrenge Heer! als toik van dezen Raad, U zijn welkomstgroet te brengen op den door U thans ingenomen zetel als vertegenwoordiger van onzen geërbiedigden en beminden koning in deze kolonie. — Ontvang den welgemeenden gelukwensch van den Raad met deze U te beurt gevallen onderscheiding, zeker door eigene verdiensten verworven.

Niet als een vreemde, zoo als te recht door, UHoogedelgestrenge is aangemerkt, komt gij tot ons; door een langdurig verblijf in belangrijke ambtelijke betrekkingen in ons midden, hebt gij dit gewest en zijne ingezetenen leeren kennen; alsmede hunne nooden en behoeften. Het zou dan ook, na de door U zoo even gedane betuigingen allesżins ongepast heeten, de belangen van deze aan uwe zorg toevertrouwde kolonie aan te bevelen.

Wil echter de verzekering aanvaarden dat het U nooit of te nimmer zal ontbreken aan de door Uhoogedelgestrenge ingeroepene medewerking van dezen raad bij uw streven ter bevordering dier beklangen.

Schenke de Algoede U de noodige kracht en eene voortdurende goede gezondheid, opdat gij met lust en opgewektheid uwe gewichtige taak zult kunnen volbrengen; dat Zijn onmisbare zegen op uwen arbeid ruste, is, Hoogedelgestrenge Heer! ons aller hartewensch.

Elf maal kondigde daarop een schot van het Waterfort de bevolking aan dat de plechtigheid voltrokken was en wij een nieuwen Gouverneur hadden.

Wij heeten hem hartelijk welkom! Bij het aanvaarden van het hooge ambt, waarvan hij het gewicht ten volle gevoelt, onvange de H. E. G. Heer Barge onze beste wenschen voor het welslagen van zijn bestuur. Het woord dat de ondervoorzitter van den Raad ZHEG. toesprak maken wij tot het onze: het is een bede, uit het hart van het volk gegrepen: Gods zegen, zonder welke niets gedijt, ruste op zijn arbeid en make die vruchtbaar voor onze Kolonie!

Dinsdagnamiddag vertrok de heer N. van den Brandhof, oud-Gouverneur van Curaçao, per Hollandsche boot naar Porte Cabello, om vandaar uit naar het Vaderland terug te keeren. Vele waardigheidsbekleeders en particulieren deden hem uitgeleide. Het Waterfort salueerde te zijner eer met een schot.

De Vrijmoedige, die dit ook vermeldt, meent den oud-Gouverneur bij zijn vertrek nog eenige grieven te moeten nazenden, die zij in een vorig nummer reeds vergoelijkt had.

PROCLAMATIE

wegens de overgave van het Bestuur over de Kolonie Curaçao *door den Gouverneur* N. van den Brandhof, *aan den Gouverneur* Mr. C. A. H. Barge.

DE GOUVERNEUR van Curaçao.
NICOLAAS VAN DEN BRANDHOF.

Brengt ter kennis van het algemeen, dat hem, bij Koninklijk Besluit van den 8 Maart 1890 N°. 16, op daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag uit 's Lands dienst is verleend, en dat hij op heden het bestuur over deze kolonie overgeeft aan zijnen opvolger den Hoogedelgestrengen Heer Mr. *C. A. H. Barge*.

Met dankbetuiging aan allen die hem steun en medewerking verleenden in zijn streven tot bevordering van de welvaart der kolonie gedurende zijn bijna achtjarig bestuur, neemt hij van de ingezetenen afscheid met den welgemeenden wensch, dat het allen in ieder opzicht wel moge gaan en den zegen des Allerhoogsten op de kolonie steeds in ruime mate moge rusten.

Gedaan te Willemstad, den 6n, Mei 1890.

N. VAN DEN BRANDHOF.

PROCLAMATIE

wegens de overname van het bestuur over de Kolonie Curaçao door den Gouverneur C. A. H. Barge, *van den Gouverneur* N. van den Brandhof.

DE GOUVERNEUR van Curaçao.
Mr. CHARLES AUGUSTINUS HENRY BARGE

Brengt ter kennis van het algemeen, dat het den Koning behaagd heeft, hem bij Hoogstdeszelfs besluit van den 8n Maart 1890 N°. 17, te benoemen tot Gouverneur van *Curaçao*, en dat hij in eene zitting van den Kolonialen Raad op heden, op de wijze als bij art. 15 van het Regeerings-reglement voor deze kolonie is voorgeschreven, het bestuur heeft aanvaard.

Vertrouwende op de welwillende medewerking van alle collegiën, autoriteiten, ambtenaren en verdere ingezetenen is het zijn vast voornemen, met inspanning van al zijne krachten de hem toevertrouwde belangen te behartigen, en hoopt hij aldus werkzaam te kunnen zijn tot bevordering — op zedelijk en stoffelijk gebied — van den bloei en de welvaart der Kolonie *Curaçao*.

Daartoe schenke de Heer Zijn onmisbaren zegen!

Gedaan te Wilemstad, den 6n Mei 1890.

BARGE.

DE GOUVERNEUR.

Gelet op art. 77 van het Regeeringsreglement dezer kolonie, waarbij bepaald is, dat de vergadering van den Kolonialen Raad jaarlijks op den tweeden Dinsdag van de maand Mei te Willemstad op het eiland Curaçao door of namens den Gouverneur wordt geopend:

Heeft goedgevonden:

Te bepalen:

1°. Op Dinsdag den 13n. Mei e. k. worden met zonsopgang van alle in de haven liggende schepen, van de forten en van de Gouvernements gebouwen, waar dat bij festiviteiten gebruikelijk is, de vlaggen geheschen. Zij worden niet vóór zonsondergang gestreken.

2°. Des morgens om 8½ ure begeven de Leden van den Kolonialen Raad zich naar het Raadhuis en vereenigen zich aldaar onder voorzitting van den Onder-Voorzitter.

3°. De Gouverneur, de vergadering zullende openen verlaat ten negen ure het Gouvernementshuis vergezeld van zijne adjudanten.

4°. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door eene uit de Leden door den Onder-Voorzitter te benoemen commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.

---

agua tabata cantando, i nan tabata zak nan cabez poco poco te riba e agua, como si fuera pa nan mirá i admirá nan magestad. E circulonan, continuamente formá riba superficie di e rio chiquito, tabata doena testimonio di viveza dje habitantenan submarino, mientras den rama di paloenan un sin fin di páhara alegre coe pluma primorosa, tabata gorgeá dulcemente nan trino amoroso. Meimei dje canal e castiljo cuadrá tabata orguljosamente pará coe su torenchi rondó i fuerte, coe su bóvedanan haltoe, koe su boognan imponente, coe su salanan ricoe— i él tabata manera e centro di oenda vida tabata sali pa alimentá toer e obhetonan rondó di djéle.

Ma ¡ai! den dje castiljo mes olvido, soledad, tristeza tabata reiná.........

Den un kamber espacioso na parti di west, un muhé tabata sintá na un ventana haltoe. E mester tabatin mas koe trinta anja, i ya él a perde hopi di boniteza di su sexo, si acaso él tabata bonita den su vida. Expresión di su cara tabata bien dolorosa: su mirada tabata fihamente na suela i únicamente él tabata halzá su cara arriba, ora él tabatin di suspirá tristemente. I na e momento ayí él tabata derramá lagrima amarga. Él no tabata mirá ni tendé nada di lo ké tabata pasa rondó di djéle i hasta él no a ripará e fiel servidor koe a habrí porta respetuosamente i tabata camná yegá cerca dj'éle. Na un distancia chiquita e servidor a keda pará, él a kita su petsji di terciopelo rosá coe toer reverencia, ma él no a tribí di interrumpí dolor dje muhé, i solamente él a riscá tosá poco poco, afin di yamá atención di su senjora.

Asustá i manera un hende koe ta despiertá fo di sonjo, e muhé a hizá su wowo nan yorando arriba i él a puntrá coe lihereza.

—"¡ Otto! ¿ki noticia? ¿e duque ta keda persisti semper? ¡Bo ausencia larga a hací mi sufri horriblemente!"

—"¡ Noble duquesa !" e hermoso servidor dici: "nos senjor duque a salí mainta temprán bai Nijwegen; mi tabata obligá anto di a bai te ayá, afin di cumpli coe mi comisión."

—"¡ Ma papiá! ....¡ Sí! mi ta mira masjá bon, koe mi no tin nada di sperá"......... e duquesa a gritá desesperadamente i él a keda ta fregá su cabez coe su manoenan, mientras su lágrima tabata corré copiosamente.

"Dios ta poerba su jioenan," e piadoso servidor a contestá; "toer cos no ta perdí ainda. E divino Redentor koe a moerí crucificado, lo no despreciá nos humilde oracionnan, i Senjor Reijnoud lo bolbé estrechá su esposa stima contra su corazón."

Ja koe él no a hayá ningun contestación i él a mirá su senjora ta yora amargamente, él a sigui coe un tono dulce.

—"Bon senjora! ¡ Ai! No entristecé bo asina. Reijnoud no ta tan cruel i insensible: ta e amigonan calumniador a seduciéle; ta nan a buscá di alehá bo fó di corte, pa nan por arrastrá e duque den lodo di toer gozo voluptuoso, i pa nan també disfrutá riba su gasto."

—"¡ Ma Reijnoud mester cerá su oreanan pa tal amigonan falsoe, i no violá derechonan di naturaleza i di religión pa semehante vil calumniadornan!".. Eleonora a gritá, mientras él a lamantá para di golpi i él a keda ta fiha e hoben asustá koe tabata para reza su delanti.

Tabata net manera e vista ayí a iluminéle, pasobra él a bolbé larga su curpa caí sinta, i derramando abundante lágrima él a continuá:

—"¡ Ai nó! mi no mester papia asina ¡ Senjor di misericordia, tené piedad coe mi pobre pecadora! ¡ Lo mi sufrí, lo mi ta rechazá i despreciá, lo mi kehá i yorá te ora mi moerí den mi soledad, i koe mi ser derá aki den un tera stranjero........"

I silenciosa él a keda sinta ta yora largo ratoe. E hoben pahe a fika ketoe i su wowonan tambe a yená koe lagrima mirando pena i sufrimiento dje senjora. Porfin e duquesa a hizá cabez arriba, él a secá su cara i coe un voz firme él dici:

—"¡ I awor Otto! contá mi bo viaha. Mi a bolbé haya ánimo. Dios lo ampará mi; mi ta consolá i mi ta na estado di sabi com cos a pasa bo."

(El ta continuá.)

---o---

5°. De Gouverneur opent de vergadering.

6°. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub. 4 bedoelde commissie.

7°. Vóór het Raadhuis wordt eene eerewacht van de Schutterij en van het Garnizoen geplaatst.

8°. Een saluut van *elf* schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zoowel het oogenblik dat de Gouverneur het Gouvernementshuis, als dat waarop hij het Raadhuis verlaat.

Jongstleden Donderdag werd in de Kerk van de H. Anna te Otro-Banda en tevens in die van O. L. V. van den H. Rozenkrans te Pietermaai eene H. Mis opgedragen, om God te bedanken voor het goede ons geschonken onder het bestuur van den H. E. G. Heer N. Van den Brandhof en tegelijk Zijn Hoogen zegen af te smeeken op het bestuur van den nieuwen Landvoogd, Mr. C. A. H. Barge.

Morgen, Zondag 11 Mei, te negen ure zal in de kerk van de H. Anna aan de overzijde eene plechtige H. Mis worden opgedragen voor het welzijn van den H. E. G. Heer Gouverneur C. A. H. Barge, waarna een Te Deum tot dankzegging zal worden gezongen.

De Ned. pakketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den 15n. dezer maand naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

NEDERLAND.

De *Prov. Nd. Hollander* schrijft het volgende:

"In *De Schoolwereld*, kleine courant voor het lager onderwijs in Nederland en de koloniën, onder redactie van J. Schippers, F. Gedeking en M. J. Koenen, komt een recensie voor van de hand des heeren F. Gediking, onderwijzer van onze Kroonprinses, waarin met veel ophef gewag gemaakt wordt van een Duitsch paedagogisch werkje, waaruit de recensent met blijkbaar welgevallen het volgende aphorisme aanhaalt:

Verduistert niet, verlicht!

"Gij faalt, als gij de weeke, met phantasie gevulde ziel van het stormachtig naar kennis dorstend kind vrees en schrik aanjaagt door hel, dood, duivel en boeman. Door zulke misgrepen schept het zich een wereld, die den levensweg voor hem kromt, die 't vervolgt met den geesel van waan en bedrog en het omhult met laffe vrees en bijgeloof."

"Stijl en woordenkus van dit citaat vinden wij nog al bombastisch, maar smaken verschillen. Waarop wij wilden wijzen, is dit: dat ook hier weer, evenals in zoo menig opvoedkundig werkje van moderne zijde, de bijbelsche voorstelling van hel, dood en duivel (nota bene op één lijn geplaatst met den "boeman") als een geest van waan en bedrog en een oorzaak van laffe vrees en bijgeloof wordt aangeduid.

"'t Is, dunkt ons, zoo helder als de dag, dat de schrijver zich heeft laten beheerschen door vijandschap tegen de leer der H. Schrift. En het doet ons leed, dat de onderwijzer van onze Prinses op dezen uitval tegen de orthodoxie zijn stempel drukt. Gelukkig, dat de *geheele* opvoeding van onze toekomstige Koningin niet aan hem is toevertrouwd. Zijn aandeel daarin is al zeer gering. Of echter het koninklijk echtpaar dergelijke ongeloovige uitingen van den onderwijzer, die het Koningskind les geeft, aangenaam zullen wezen, betwijfelen wij.

"En wat de opvoedkundige quaestie zelve betreft, of nl. met kinderen mag worden gesproken over hel dood en duivel ("vrees en schrik ermee aanjagen", is, natuurlijk de overdreven voorstelling, die de modernen zich van een orthodoxe opvoeding vormen), zoo lang die heeren niet bewijzen kunnen, dat hel, dood en duivel geen machten zijn, waarmee te rekenen valt, moesten zij liever hun aanmerkingen terughouden."

"Of is het soms opvoedkundig, voor kinderen de waarheid te verbergen en hen ongewaarschuwd te laten voor gevaren, die hen dreigen."

BUITENLAND.

Italie.—De dader van den moordaanslag op den aartsbisschop van Cosenza, welke poging den prelaat langen tijd tusschen leven en dood heeft doen zweven, is tot slechts zeven maanden gevangenisstraf veroordeeld met aftrek der preventieve hechtenis, daar de heeren rechters oordeelden, dat de beschuldigde niet ten volle toerekenbaar was, en van de zijde des aartsbisschops uitdaging heeft plaats gehad.

Wie in Italië zich door haat tegen priesters laat vervoeren, is dus niet toerekenbaar en blijft zoo goed als straffeloos! En de "uitdaging" bestond hierin, dat de aartsbisschop den moordenaar wegens zijn losbandig gedrag indertijd niet als seminarist had willen aannemen.

—Alle ruiten der beneden verdiepingen van het Duitsch-Hongaarsch college te Rome zijn in den nacht van den 8sten April verbrijzeld, kostbaar ornamentwerk vernield enz. Daar het college onder vreemde bescherming staat, zal de regeering wellicht moeten boeten voor de slaperigheid harer politie.

— De Duitsche gezant bij het Vaticaan, Von Schlözer, heeft den cardinaal-staatssecretaris medegedeeld, dat aan den Paus, zou worden verstrekt een afschrift van het protocol van het arbeiderscongres, tegelijk met de deelnemende mogendheden.

—Het liberale blad de *Fanfulla*, velt het volgende vonnis over het regeeringsbeleid van Crispi, die Italië tot aan den rand van het verderf gebracht heeft:

„Gij hebt de begrooting voor Oorlog en Marine met driehonderd millioen vermeerderd, de budgetten der andere ministeries verdubbeld; verschillende belastingen hebt gij ondraaglijk gemaakt, als die op het mobilair, de gebouwen, de octrooien, de tabak, enz.; gij hebt het aantal ambtenaren verdubbeld, om zoodoende een grooter aantal slaafsche dienaren te hebben, gij hebt de bronnen van den rijkdom des bodems doen opdrogen, gij hebt ons crediet in den vreemde vernietigd; gij hebt den afgrond van het deficit met een passief van honderd millioen voor dit budget vermeerderd; gij hebt de opvoeding des volks in het slijk gegooid, door de Rede tot koningin te verheffen, in plaats van de onveranderlijke beginselen der ware zedeleer, die de volkeren verheft, onderricht en in toom houdt; gij hebt de heiligdommen der wetenschap, de hoogescholen, eertijds de roem van Italië, in middelpunten veranderd van jeugdige en ijdele agitaties of in leerstoelen die stom blijven: gij hebt lichtzinnig het verlangen ingewilligd in Afrika de sleutels der Middellandsche zee te gaan zoeken, en gij hebt er de sleutels der schatkist verloren."

De *Corriere di Torino* stemt met deze beschouwing volkomen in, en wijst er tevens op, dat men, om juist te weten, welk passief de revolutie aan Italië berokkend heeft, tot 1859 moet teruggaan. Men behoeft slechts —aldus het aangehaalde blad—de statistieken te vergelijken, om tot de uitkomst te geraken, dat de Italiaansche belastingschuldige heden het viervoud betaalt van wat hij in 1895 moest opbrengen. Toen eischten al de staten van het schiereiland te zamen niet meer dan vijfhonderd tien millioen per jaar van de belastingschuldigen, terwijl dezen nu meer dan achthonderdveertien millioen moeten opbrengen, zonder nog de nationale schuld van veertien milliard te rekenen welke als een centenaarslast op het volk drukt.

Frankrijk.— In de Kamer van afgevaardigden heeft zich thans een nieuwe groep gevormd, die zich de constitutioneele rechterzijde noemt. De *Figaro* prijst het program der nieuwe groep zeer aan. Het blad noemt haar leden de independenten en is van oordeel dat hun wenschen geen illusiën zijn.

Duitschland.—Ter verwezenlijking van het denkbeeld, hetwelk van verscheidene zijden is opgeworpen, om in de hoofdstad een nationaal gedenkteeken voor prins Bismarck op te richten, hebben eergisteren een aantal aanzienlijken personen van de meest uiteenloopende politieke richtingen zich vereenigd om binnen kort eene oproeping dienaangaande uit te vaardigen. Het comité is voornemens, den Keizer te verzoeken, het beschermheerschap over de zaak te aanvaarden. De *Landesdirector* Levetzow heeft het voorzitterschap bij het comité aanvaard. Latere berichten melden dat de Keizer volgaarne het beschermheerschap op zich heeft genomen.

Aan de *Kölnische Zeitung* wordt uit St. Petersburg gemeld, dat het bezoek van keizer Wilhelm in den aanstaanden zomer aan de Russische manoeuvres te Krasnoje Selo thans vaststaat.

—Het socialistenhoofd Liebknecht heeft zijnen aanhangers openlijk het deelnemen aan de tegen 10 Mei ontworpen internationale betooging ten gunste van eenen achtuurschen werkdag ontraden. Eene algemeene werstaking op 10 Mei tot het houden van vergaderingen en het uitbrengen van resolutiën biedt (zoo betoogt hij) geen slagen en is ook als middel tot opwinding doelloos.

Te Lubeck hebben 507 sjouwers den arbeid gestaakt. Hun eisch neerkomende op een werkdag van acht uren en 3.60 M. dagloon werd afgewezen.

De *Post* logenstraft het verspreide gerucht omtrent de verloving van princes Victoria.

— Keizer Wilhelm heeft weder een kabinetsorder uitgevaardigd, die algemeen een gunstigen indruk maakt. Zij betreft de benoeming van officieren vooral met het oog op de vermeerdering van het kader, welke ten gevolge der legerversterking noodig zal worden.

Volgens de *National Zeitung* zal de blijvende vermeerdering der uitgaven ten gevolge der militaire wetsontwerpen, welke verwacht worden stellig niet minder dan 18 millioen mark per jaar beloopen.

Tegenover die weelde nu wil de keizer blijkens zijn jongste kabinetsorder in het leger zelf zuinigheid betracht hebben. Hij beveelt den regiments-commandanten aan, bij de aanvulling van het corps officieren niet meer, zooals tot hiertoe bij voorkeur geschiedde, op adellijke geboorte en fortuin bij de aspiranten voor officiersplaatsen te letten. Ook een eenzijdige wetenschappelijk vorming zal niet meer verlangd worden. Tegenwoordig komt het meer dan ooit aan op karakter en zelfverloochening. Alle hoogere officieren moeten door een spaarzaam en eenvoudig leven een goed voorbeeld geven. Zoons van achtenswaardige burgerlijke gezinnen met beperkte geldelijke middelen moeten in verhoogde mate voor de aanvulling van het officierscorps in aanmerking worden genomen. Die regimenten, zoo verklaart de keizer, schat ik bijzonder hoog, wier officieren zich met geringe middelen weten in te richten en toch met een opgeruimd gemoed hun plicht vervullen. De toenemende weelde in het leger moet met allen ernst en nadruk bestreden worden.

Spanje.— In de Kamer is de beraadslaging voortgezet over het voorstel van generaal Cassola om afkeuring te kennen te geven over de maatregelen der regeering tegen den generaal Daban. Na langdurige discussiën, waaraan Romero Dobledo, Lopez Dominguez, Martos en den Minister-president hebben deelgenomen, heef Cossola zijn voorstel ingetrokken.

Het meerendeel der dagbladen en de openbare meening zijn in de zaak-Daban gunstig voor de regeering gestemd. De brief van Daban staat niet gelijk met een *pronunciamento*, maar is eene op zich zelf staande daad van ongehoorzaamheid aan de militaire dicipline. De regeering heeft besloten met kalmte en beleid te handelen, maar tevens met alle kracht, welke de behartiging der haar toevertrouwde belangen noodzakelijk maakt. Men kan op eene snelle en afdoende behandeling van dit geval rekenen. De pogingen van hen die in Spanje een *pronunciamento* zouden willen uitlokken, zullen ijdel blijken te zijn.

Portugal.—Uit Lissabon wordt gemeld: De nieuwe Kamer bevat 114 conservatieven, 30 progressisten, 10 conservatieven van verschillende kleur en 3 republikeinen.

Door de koloniale partij in de hoofdstad is majoor Serpa Pinto, die zich thans te Kaapstad bevindt, tot lid der Kamer gekozen. Waarschijnlijk zal hij nog in den loop dezer maand in de hoofdstad aankomen, om zitting te nemen als afgevaardigde. De regeering zal maatregelen nemen, om te verhinderen, dat de ovaties, die hem gebracht zullen worden, in oproerige manifestatiën ontaarden.

Griekenland.— De *Times* verneemt uit Weenen, dat er Italiaansche oorlogsschepen kruisende gezien waren tusschen Cerigo en Milos. Op Creta verwekte dat groote opschudding, ofschoon de Italiaansche gezant het tegensprak. Later hoorde men dat Engelsche kruisers daar gezien waren. Thans blijkt dat de bedoelde geheimzinnige oorlogsbodems waren, kruisende in de Grieksche wateren om het vervoeren van manschappen en oorlogsbehoeften naar Creta te verhinderen. De commandanten hadden, bij wijze van krijgslist, achtereenvolgens de Italiaansche en de Engelsche vlag geheschen.

— Naar de *Times* meldt, zal de regeering van Bulgarije voorstellen aan afgevaardigden op te dragen de Europeesche Hoven af te reizen, ten einde de erkenning van prins Ferdinand te bepleiten. Mocht deze missie falen, dan zal de regeering de *Sobranje* uitnoodigen de onafhankelijkheid van Bulgarije te proclameeren. Middelerwijl neemt in het Bulgaarsche leger de insubordinatie toe, niettegenstaande er voordurend talrijke arrestatiën plaats hebben.

Indie.— De Nederlandsche bezittingen en koloniën zullen op het internationaal telegraafcongres te Parijs vertegenwoordigd worden door den heer Perk, hoofdcommies aan het departement van Koloniën terwijl de heer van Eck, inspecteur directeur der rijkstelegraaf te Amsterdam, den hoofddirecteur der posterijen als tweede gedelegeerde voor Nederland zal vergezellen.

— Omtrent het te Kotta-Radja op te richten algemeen grafmonument ter nagedachtenis aan de in den strijd tegen Atjeh gevallenen deelt de commissie, die zich in Nederland belast heeft met het inzamelen van bijdragen in het *Militair Blad* het volgende mede:

"In plaats van een eerste van hier verzonden ontwerp van voormeld monument, dat niet ter uitvoering is kunnen komen, is thans een nieuw ontwerp vervaardigd en ter beoordeeling aan de commissie te Kotta-Radja toegezonden.

"Indien deze zich met het voorgestelde kan vereenigen, bestaat het vooruitzicht dat weldra een aanvang zal kunnen gemaakt worden met den bouw van een gedenkteeken dat, naar het oordeel der commissie aan het doel beantwoordt.

"De som, die door de Nederlandsche commissie aan die te Kotta-Radja kan worden beschikbaar gesteld en thans nog op rente is uitgezet, beliep op 1 Januari jl. *f* 2750.08."

— Aan het mail-overzicht van de *Javabode*, wordt het volgende ontleend:

„Het deel van Borneo, dat tot onze bezittingen behoort, zal, wanneer het zoo voorgaat, spoedig in de ontginning van zijne rijke hulpbronnen niet achterstaan bij het Britsche noordelijk gedeelte, en daar ons bestuur oneindig beter is dan dat van de maatschappij, die ginds het land exploiteert, rust die ontginning in ons gebied op veel beteren grondslag.

De steenkolen aan de oostkust vonden reeds concessionarissen, in Amoenthai wordt tabak geplant, in de westerafdeeling eveneens, en buitendien graaft men daar goud en zoekt men er diamanten. Waar op Java de winsten, met de cultures te behalen, kleiner of wisselvalliger worden, richten zich de blikken vanzelf naar

betere gewesten, en het zijn dan ook voor een deel planters en fabrikanten van Java, die concessiën op Borneo aanvragen. De particuliere nijverheid van Europeanen vind op de buitenbezittingen met hare schaarsche bevolking, die zelf weinig of niet arbeidt en waar de werkkrachten moeten worden ingevoerd, een wel niet zoo gemmakkelijk arbeidsveld als op Java, doch daartegenover staat, dat zij zich ginds niet heeft te verwijten te stroopen op het gebied van de kinderen des lands. Java behoort voor de 22 millioenen Javanen te zijn, maar de buitenbezittingen laten plaats voor anderen naast de enkele millioenen inboorlingen.

Amerika.—De Senaat der Unie heeft eene wetsontwerp aangenomen, bij hetwelk 6 millioen dollars wordt toegestaan voor verbeteringen van de haven te Galveston.

In de commissie voor de Wegen en Middelen geeft het Congres-lid Mac-Inley het ontwerp-tarief der republikeinen aangeboden waardoor volgens hem de ontvangsten der schatkist met 45 millioen dollars verminderd zullen worden.

Berichten uit de Vereeningde Staten melden, dat er na den jongsten cycloon door dievenbenden lijkenroof op groote schaal is bedreven.

NOTICIANAN DI CABEL.

San Petersburgo. Mayo 2.— Nan a hortá na Ministerio di guerra e plannan pa mobilisá tropanan ruso riba fronteranan di Alemania i di Austria.

Viena.—Masjá medida di precaución ta toemá contra toer demostración di obrero. Toer school ta cerá.

Berlin.— Emperador Wilhelm a declará koe lo él no misji den manifestación di obreronan. Autoridadnan local di Hamburgo i Altona a tahá toer manifestación.

Washington.— President Harrison a firmá e lei, doenando Chicago permiso di tené un exposición internacional.

Paris. Mayo 3.— Tropa di Dahomey a tumbá toer paloe di palma i na Porto Novo nan a destruí cosecha pa hopi anja.

Un barcoe francés di guerra a bombardeá Whydah.

Naquet, Deroulède i Laguerre ta na Jersey ta hací preparativo pa bolbementoe di Boulanger na Francia

Den circulonan político nan ta bisa koe emperador di Alemania a resolvé pa Alemania hiba otra política coe Francia, i koe lo él proponé diferente medida pa sigurá e amistad den e dos nacionnan. E manifestacionnan di trabadonan a pasá coe toer trankilidad casi den toer stadnan di Europa: na Paris i na Pesth únicamente tabatin algun desorden insignificante.

Londres.—*E bill d' achat* tabata lezá pa segunda bê den Cámaranan, i él tabata aceptá coe 348 voto contra 268.

Ayera duque di Edimburgo a habri exposición di electricidad.

New-York. — Relacionnan dèn Estados Unidos i Guatemala ta poco fria pa motiboe di sacamento di un ciudadano americano fó di Guatemala.

Sto-Domingo.— Un gran candela a kima ayera nochi 60 cas, bario di Conde, dèn Caya Nobo. Perdida ta más ó menos 60 mil fuerte.

Paris. Mayo 5. – Na Tourcoing e pon... di trabao abao a cometé algun desorden.

Un carta di Constantinopla ta bisa koe marques di Salisbury a ofrecé di arreglá evacuación di Egipto, ma Inglaterra lo keda coe derecho di intervini den toer asunto egipcio i di ocupá Egipto atrobé si ta cos ta necesario.

Príncipe di Wales i hopi miembro di familia real a prepará un fiesta na honor di Stanley. E príncipe a proponé di doenéle un voto di gracia koe tabata aceptá coe mucha alegria.

Rio-Janeiro. — Dos ministro, Barboza i Bocayura a toemá nan demisión: Saraiva i Lucena a ocupa nan puesto.

Paris. Mayo 6. — Gen: Boulanger a manifestá koe nunca él no tabatin idea di bai Francia.

Gobierno a haya mayoría na eleccionnan di Concejo municipal; tin elihí 65 republicano, 13 monarquista i 2 boulangista.

Marques di Mores ta poné na libertad.

Na Tourcoing toer cos ta ketoe, ma na Roubaiz ponementoe di trabao abao ta sigui.

New-York.— Según noticia di Perú, coronel Bermudez ta elihí pa presidente.

Washington.—Representantenan di Guatemala, Nicaragua, Honduras i Brasil a firmá e protocolo, aceptando arbitro na caso di duda den dos dje potencianan contratante. Nan ta spera koe e otro delegadonan lo firmá tambe.

Madrid. — Trabadónan di Barcelona, Valencia, Zaraga, Gerona i Granada a poné trabao abao i nan a provocá algún desorden.

Havana.— Cocheronan a nengá di traha, pero trankilidad ta reiná.

Paris. Mayo 7.—Mr. Fleury, pintor francés, a moeri.

Nan ta bisa koe General Tallot, hefe di estado mayor di ehército francés, no a haya otro mando.

New-York,— Noticia di Méjico ta bisa koe Senado a sancioná e lei koe ta permití di elihí un presidente pa segunda bê. E reforma ayí a haya 90 voto.

Madrid.—Xengadónan di trabao di Barcelona ta continuá hací desorden. Hopi di nan ta arrestá. Tin suposición koe nan lo ta pasa pa concejo di guerra. Cámara di diputadonan ta tratando e asunto ayí.

Havana.— Tin rumor koe Gobernador General a recibi instrucción pa castigá severamente e hendenan koe a instigá otro pa nengá trabao.

Paris. Mayo 8.— President Carnot i ministro Freycinet a convocá concejo di ministro pa completá organización di estado mayor di ehército.

Gen: Miribel ta nombrá hefe di estado-mayor.

Berlin. — Na habrimentoe di Reichstag, emperador Wilhelm a pidi un lei pa protehe obreronan.

Madrid. — Hefenan anarquista a bai fó di Barcelona, i ponementoe di trabao abao a caba.

Reina regenta a presenciá habrimentoe di exposición di beljas artes.

Roma,— Ministro Crispi a bisa koe él tin intención di toema su demisión. Desolución di gabinete ta sperá, i probablemente ta Saraco lo bira hefe di gabinete.

Paris. Mayo 9.—Ningún djé candidatonan a haya mayoria pa bira miembro di Academia. Emile Zola a haya 4 voto.

Gobierno di Egipto a larga Francia sabi, koe él ta aceptá su condicionnan pa conversion di empréstito egipcio, i opinion ta koe e gran potencianan lo doená nan consentimiento.

Bombardeo di Whydah a sustá tropanan di Dahomey. Nan ta pidi paz awor.

Londres.— Algún soldá turco a insultá cónsul ruso di Canea na Creta.

New-York. —Tabatin un revolución na Para: número di morto i heridonan ta grandi, Toer hiloe telegráfico ta cortá.

Congreso a rechazá e proyecto di lei pa concede autornan derecho internacional.

Berlin.— Caprivi a haci un discurso, elohiando Bismarck i él a proponé Reichstag di trahá un estatua na su honor.

ADVERTENTIEN.

Namens den Heer Gouverneur wordt bekend gemaakt, dat ZHEG. dagelijks tusschen 12 en 1 uur ten zijnen bureele diegenen zal ontvangen, welke ZHEG. over zaken van officieelen of privaten aard wenschen te spreken.

Curaçao den 7 Mei 1890.

De Adjudant bij den Gouverneur
J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH.

De oud-Gouverneur VAN DEN BRANDHOF betuigt zijnen hartelijken dank aan allen, die hem en zijne kinderen bij het verlaten der kolonie blijken van sympathie en genegenheid hebben gegeven, en roept allen een hartelijken vaart wel toe.

Curaçao den 6den Mei 1890.

PUBLIEKE VERKOOP.

Op *Donderdag* den 22 dezer, des voormiddags om negen uur zal ten Kantore van den ondergeteekende, in het openbaar verkocht worden:

Een laboratorium, een partij stalen staven, gereedschappen, karren etc., zoo ook eenige paarden, muilezels en ezels, behoorende tot den inventaris van de "Curaçaosche Phosphaat Maatschappij Ascensión."

De goederen zijn van af heden te bezichtigen bij den ondergeteekende.

Curaçao, 2 Mei 1890.

JAN MONSANTO.

BAKKERIJ.

Hierbij heb ik de eer mijne begunstigers in 't bijzonder en 't publiek in 't algemeen bekend te maken, dat ik mijne BAKKERIJ overgebracht heb in het huis No. 65 op den Berg. Overzijde, waar ik voortgaan zal met het bakken van mijn zoo bekend Brood. Zooals altijd, zal het brood ten huize der klanten afgegeven worden. Ik geef de verzekering, dat het beste meel gebruikt wordt en dat men met de meeste nauwgezetheid zal bediend worden.

Curaçao April 1890.

C. T. CORSICA.

TE KOOP

BIJ

René Hellmund

OTRABANDA—MOLENPLEIN.

DAKPANNEN (Hollandsch & Fransch model). Alle soorten van PROVISIEN en DRANKEN.

Versch ontvangen.

Curaçao, den 28 April 1890.

DE VENTA.

Las 2 casas No. 163 y 164 situadas en la Calle ancha de Otrabanda, como también algunos muebles casi nuevos.

Ocúrrase á

ISAAC E. MARCHENA.

Curazao, Abril 30 de 1890.

Openbare verkooping.

Op Donderdag 22 Mei a. s. des middags om 12 uur zal voor het gebouw van de *Curaçaosche Hypotheekbank* in het openbaar verkocht worden.

Het Huis No. 184, gelegen in de Rifwaterstraat, Overzijde, toebehoorende aan Maria E. R. Cordero Isiera e. s.

De veilcondítiën en koopbrieven liggen ter inzage, ten kantore van den Notaris J. W. Heldewier Vignon.

Curaçao, 25 April 1890.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao